

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

Doopsel van Christus

Jesaja 55, 1-11 • Eerste Brief van Johannes 5, 1-9 • Marcus 1, 7-11

Een wolk, water, Adem en een duif

Vandaag sluiten we de advents- en de kerstkring af, de tijd van begin december tot begin januari. Toen de dagen nog steeds korter werden, zongen we: „*Rorate Caeli*, donkere wolken, scheur open en breng vrede.”

In het putje van de winter, toen het daglicht nog slechts even knipoogde, Kerstmis. Een kindje geboren in een geleende stal, met twee opgejaagde ouders, vluchtelingen. Een os en een ezel en herders, allemaal schorriemorrie (van het Hebreeuws ‘ossen en ezels’), gepeupel, maar zij gaven wel warmte. En de wolken die openscheurden en engelen die zongen: „Hij is het! Een koningherder is geboren. Het krachteloze wordt sterk.”

Het feest van de Openbaring of Driekoningen vorige week. Weer symbolen: een sterretje zoeken in de duisternis en een lichtpuntje zijn voor enkele mensen in het donker, omdat de Ster van Hoop in de schemering rijst. En vandaag de afsluiting van de kerstkring: het doopsel van Jezus. We maken een sprong in de tijd. Jezus is opgegroeid in een stil dorp. Hij leerde voor timmerman bij zijn vader. Hij heeft een wat zonderlinge neef, Johannes. Een harde, magere man – zo wordt hij vaak voorgesteld in de kunst – met een strenge boodschap: „Het moet allemaal anders. Van bij de wortel, radicaal. Bekeer je.” Hij doopt mensen in de Jordaan. Velen voelen – ook toen – dat het zo niet verder kan. Dat een nieuwe wereld moet komen.

Jezus hoort van Johannes. Hij trekt weg uit zijn dorp en komt bij de plaats waar Johannes doopt, honderden meter beneden de zeespiegel, in de diepste put van de aarde. Jezus gaat in de rij staan. Johannes ziet Hem. „Neen,” zegt Johannes, „Jou wil ik niet dopen. Jij moet mij dopen! Ik bereid de weg voor Jou. Ik ben niet waard de veters van je schoenen te knopen.”

„Neen,” zegt Jezus, „Ik wil de kleine weg gaan, de weg van mensen die in de put zitten, het water tot aan de lippen.” En Jezus daalt af in het water. Johannes duwt Hem onder. Zo werd toen gedoopt. Tot een mens naar adem snakt. Doop en dood liggen vlak bij elkaar. Eén letter verschil. Een wereld van verschil. Johannes trekt Jezus weer recht uit het water van de Dood.

Jezus krijgt weer adem, Adem met een hoofdletter. Levensadem. En dan scheuren de wolken uiteen, net zoals gevraagd in het *Rorate caeli*, de adventszang: „Dat de wolken mogen openscheuren en vrede laten dauwen”. Nu fladdert een duif boven Jezus. Het wrede, vredeloze water van de Jordaan (zo vaak meer bloed dan water, tot op vandaag) en een vredesduif erboven, een pauwstaartje misschien, iets van geboorte en iets van lente. Het is dé Vredesduif, de Geest van God.

En een stem klinkt uit de opengescheurde wolken: „Jezus, Jij bent van Mij. Ik ben van Jou. Ik blijf bij Je, ook als de woeste wateren Je overspoelen en Je naar adem doen snakken. Ik blijf Je nabij als een duif. Ook al is het leven hard en woelig, behoud iets van de argeloosheid van een duif.” Argeloos, een mooi woord. Net iets anders dan naïef. Moedig doorgaan, maar met een vleugje speelsheid, en met een lied. Dominee Martin Luther King, die in de Verenigde Staten zo hard vocht voor de Afro-Amerikanen (toen nog ‘negers’), sprak vaak over de moedige argeloosheid van een duif en zong: „*We Shall Overcome*. We zullen zegevieren.”

Zo spreekt God ook tot ons vandaag: „Wat er ook gebeurt, mijn dochter, mijn zoon, mijn kind, Ik wil een duif zijn in je leven. Op je schouder. Och, zat daar vroeger geen engelbewaarder? Of zit zij er nog? Zij heeft er altijd gezeten.” Zie Anselm Grün, *50 of 100 engelen...* (Lannoo).

Dus deze week, door het raam van je ziekenkamer, je zolderkamer of je veranda, kijk naar duiven (of andere vogels). En dan heel erg goed luisteren of ze ons niet Gods boodschap brengen. „Wees niet bang. Je bent van Mij. Ik ben van jou. Ik blijf je trouw. En zet de kleine stappen die van jou gevraagd worden deze week. Denk niet al te veel na. Dat doen duiven ook niet. Fladder een beetje, speel in de vlekjes zon tussen de opengescheurde wolken. En ook al moet je deze week een woelige Jordaan doorkruisen, weet dan: jij bent van Mij en Ik van jou. Ik zit op je schouder.” *Troubled water*, een gat in de wolken, Adem krijgen en een duif, dat is het feest van het Doopsel van Jezus. *There is a Bridge over Troubled Water*, een brug leidt over het woelige water.

KRIS DEPOORTERE

DOOPSEL VAN CHRISTUS

11 januari 2009

Eerste lezing *Jesaja 55, 1-11*

Zo spreekt God de Heer:

„Komt naar het water, gij allen die dorst lijdt! Ook gij die geen geld hebt, komt toch. Komt kopen, geniet zonder geld en zonder te betalen. Komt kopen wijn en melk. Wat geeft gij uw geld voor iets dat geen brood is? Wat geeft gij uw arbeid voor iets dat niet voedt? Luistert, luistert naar Mij: dan eet gij wat goed is, dan verzadigt gij u aan heerlijke spijs.”

„Neigt uw oor en komt naar Mij en luistert, en gij zult leven. Een blijvend verbond ga Ik sluiten met u; de gunst, aan David verleend, verloochen Ik niet. Hem heb Ik gemaakt tot getuige voor de volkeren, tot vorst en gebieder over de naties. Waarlijk, een volk zult gij roepen dat gij niet kent en een volk dat u niet kent, snelt naar u toe omwille van Israëls Heilige die u verheerlijkt.”

„Zoekt de Heer nu Hij zich laat vinden, roept Hem aan nu Hij nabij is. De ongerechte moet zijn weg verlaten, de zondaar zijn gedachten; hij moet naar de Heer terugkeren – de Heer zal zich erbarmen, terug naar onze God, die altijd wil vergeven.”

„Uw gedachten zijn nu eenmaal niet mijn gedachten, mijn wegen niet uw wegen – zo luidt de godsspraak van de Heer, maar zoals de hemel hoog boven de aarde is, zo hoog gaan mijn wegen uw wegen te boven en mijn gedachten uw gedachten.”

„Zoals de regen en de sneeuw uit de hemel vallen en daar pas terugkeren wanneer zij de aarde hebben gedrenkt, haar hebben bevrucht, zodat zij groen wordt, wanneer zij het zaad aan de zaaier hebben gegeven en het brood aan de eter, zo zal het ook gaan met het woord dat komt uit mijn mond: het keert niet vruchteloos naar Mij terug; het keert pas weer wanneer het mijn wil volbracht heeft en zijn zending heeft vervuld.”

Tweede lezing *Eerste Brief van Johannes 5, 1-9*

Vrienden,

Iedereen die gelooft dat Jezus de verlosser is, is een kind van God. Welnu, wie de vader liefheeft, bemint ook het kind. Willen wij God liefhebben en zijn geboden onderhouden, dan moeten wij ook Gods kinderen liefhebben. Dat is onze maatstaf. God beminnen wil zeggen: zijn geboden onderhouden, en zijn geboden zijn niet moeilijk te onderhouden, want ieder die uit God geboren is, overwint de wereld. En het wapen waarmee wij de wereld overwinnen, is geen ander dan ons geloof. Niemand kan de wereld overwinnen dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is. Hij is het die gekomen is met water en bloed, Jezus Christus. Hij is gekomen, niet door water alleen, maar door water en bloed. De Geest betuigt het, omdat de Geest de waarheid is. Want er zijn drie getuigen, de Geest, het water en het bloed, en deze drie stemmen overeen. Als wij het getuigenis van mensen aannemen, dan zeker dat van God, dat zoveel groter gezag heeft; God zelf waarborgt dit getuigenis dat Hij heeft afgelegd aangaande zijn Zoon.

Evangelie *Marcus 1, 7-11*

In die tijd predikte Johannes: „Na mij komt die sterker is dan ik, en ik ben niet waardig mij te bukken en de riem van zijn sandalen los te maken. Ik heb u gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met de heilige Geest.”

In die tijd vertrok Jezus uit Nazaret in Galilea en liet zich in de Jordaan door Johannes dopen. En op hetzelfde ogenblik dat Hij uit het water opsteeg, zag Hij de hemel openscheuren en de Geest als een duif op zich neerdalen. En er kwam een stem uit de hemel: „Gij zijt mijn Zoon, mijn veelgeliefde; in U heb Ik welbehagen.”